

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 466

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 20 mai 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.989. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.853/2023 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Gábor Áron” din municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna	2
3.991. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș	3
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 68 din 3 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	4–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului educației nr. 5.853/2023 privind acordarea acreditării
pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Gábor Áron”
din municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 27.06.2023;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 2 din 27.02.2025;
 - Referatului de aprobare nr. 3.163 din 16.04.2025 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului educației nr. 5.853/2023 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Gábor Áron” din municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației nr. 5.853/2023 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Gábor Áron” din municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 19 septembrie 2023, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic «Gábor Áron», cu sediul în Str. Fabricii nr. 8, municipiul Târgu Secuiesc, județul Covasna, pentru nivelul de învățământ «profesional», domeniul pregătirii de bază «construcții, instalații și lucrări publice», calificarea profesională «instalator instalații tehnico-

sanitare și de gaze», și domeniul pregătirii de bază «electric», calificarea profesională «electrician constructor», precum și domeniul pregătirii de bază «turism și alimentație», cu calificările profesionale «bucătar», respectiv «lucrător hotelier», limba de predare «maghiară», forma de învățământ «cu frecvență/zi», respectiv pentru nivelul de învățământ «liceal», profilul «tehnic», domeniul pregătirii de bază «construcții, instalații și lucrări publice», calificarea profesională «tehnician instalator pentru construcții», limba de predare «maghiară», forma de învățământ «cu frecvență/zi», începând cu anul școlar 2023-2024.”

2. Anexa se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular
Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.506/2019 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Fundației „ELIM Timișoara” din municipiul Timișoara pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „ELIM” din municipiul Timișoara;
- Ordinului ministrului educației nr. 5.001/2023 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie Fundației ELIM Timișoara pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Primară „ELIM” din municipiul Timișoara, județul Timiș;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 15 din 28.11.2024;
- Referatului de aprobare nr. 3.050 din 11.04.2025 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș, pentru nivelul de învățământ „primar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”,
în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Elim”, cu sediul principal în str. Virgil Madgearu nr. 28, respectiv sediul secundar în str. Virgil Madgearu nr. 30, municipiul Timișoara, județul Timiș, pentru nivelul de învățământ „primar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2025-2026.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Capacitatea maximă de școlarizare este de 35 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 21 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 14 formațiuni de studiu/schimbul 2).

Art. 4. — Personalul didactic și administrativ din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș, angajat conform prevederilor legii pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș,

dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Timiș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2029-2030.

Art. 8. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Elim” din municipiul Timișoara, județul Timiș, Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Timiș duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 5 mai 2025.
Nr. 3.991.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 68

din 3 martie 2025

Dosar nr. 2.288/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.288/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexate ce formează obiectul Dosarului nr. 2.288/1/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, fiind formulate puncte de vedere la raport de către părțile Casa Națională de Pensii Publice și direcția generală regională de asistență și protecția copilului.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul Galați — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 11 octombrie 2024, în Dosarul nr. 2.181/121/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei administrații bazinale de apă din cadrul Administrației Naționale „Apele Române” se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor administrațiilor bazinale din subordinea Administrației Naționale „Apele Române.”

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.288/1/2024, la care au fost conexeate ulterior următoarele sesizări formulate de:

(i) Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.678/100/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei agenții județene pentru plăți și inspecție socială se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară (aceleași funcție, grad, gradație) în cadrul unei/unor/tuturor agenții/agențiilor județene pentru plăți și inspecții sociale din țară, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive.

(ii) Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.661/86/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unui inspectorat teritorial de muncă în funcția de inspector de muncă, clasa I, gradul superior, gradația 5, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă din țară, cu luarea în considerare a majorărilor salariale referitoare atât la salariul de bază, cât și la sporurile de confidențialitate, condiții vătămătoare sau periculoase și mobilitate, recunoscute în favoarea persoanelor de comparație prin hotărâri judecătorești definitive.

(iii) Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă, în Dosarul nr. 5.440/102/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă prevederile art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și, respectiv, ale art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, privind obligația stabilirii salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată, se aplică în cazul personalului de execuție al instituțiilor finanțate integral din venituri proprii (cum sunt administrațiile bazinale de apă), respectiv dacă, în raport cu dispozițiile art. 36 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, obligația stabilirii salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată al personalului de execuție din cadrul instituțiilor finanțate integral din venituri proprii există independent de includerea sumelor în cheltuielile de personal aprobate, respectiv dacă obligația stabilirii salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată al personalului de execuție se raportează la nivelul maxim de salarizare al tuturor administrațiilor bazinale de apă din cadrul Administrației Naționale „Apele Române”.

(iv) Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.658/105/2021*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei agenții județene pentru protecția mediului se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul altor agenții județene de mediu din țară.

(v) Tribunalul Brașov — Secția I civilă, în Dosarul nr. 478/62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPPI) se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară din subordinea sa.

(vi) Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 1.813/111/2024, nr. 2.232/111/2024, nr. 2.415/111/2023 și nr. 1.669/111/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, egalizarea salariului brut la nivelul maxim în plată presupune, pe lângă egalizarea salariului de bază și egalizarea sporurilor sau acordarea unor sporuri la nivelul obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași/același funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceluiași ordonator principal de credite, chiar dacă astfel ar fi depășită limita stabilită de dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 și având în vedere Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, poate fi acordat reclamantului un spor într-un anumit cuantum, chiar dacă respectivul spor nu (mai) este prevăzut de lege (sau nu în acel cuantum), având în vedere că un astfel de spor, în cuantumul solicitat de reclamant, a fost obținut prin hotărâri judecătorești de către alte persoane având aceeași/același funcție/grad/treaptă, aflate în aceeași familie ocupațională și în cadrul aceluiași ordonator principal de credite.

(vii) Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.417/111/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 10 alin. (4) și art. 39 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, în situația avansării angajatului într-o tranșă de vechime superioară se impune egalizarea salariului său de bază la nivelul maxim aflat în plată la nivelul aceleiași instituții publice, pentru aceeași funcție, grad și treaptă profesională.

(viii) Tribunalul Harghita — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.796/117/2023*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul ANAF se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor direcțiilor generale regionale aflate în subordinea ANAF.

(ix) Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.470/111/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în urma pronunțării Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, dispozițiile art. 31 alin. (1) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale Legii-cadru nr. 284/2010 se interpretează în sensul că, pentru perioada aferentă lunilor ianuarie-iulie 2017, angajații funcționari publici/contractuali din cadrul autorităților publice locale beneficiază de nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare care să includă majorările stabilite prin hotărâri judecătorești din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituția sau autoritatea publică din cadrul acelei familii ocupaționale unde se găsește acel maxim.

(x) Tribunalul Sibiu — Secția I civilă, în Dosarul nr. 1.423/85/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 36 și art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, ca urmare a reorganizării Centrului de Abilitare și Reabilitare pentru Persoane Adulțe cu Dizabilități Cîsnădie ca serviciu social rezidențial fără personalitate juridică în structura DGASPC Sibiu și a preluării personalului centrului de către pârâtă începând cu data de 1 iunie 2021, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul organigramei aparatului propriu al direcției generale de asistență socială și protecția copilului.

(xi) Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.999/118/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul unui consiliu județean se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară în cadrul altor consilii județene din țară.

(xii) Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.117/120/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, stabilirea nivelului maxim de

salarizare al personalului încadrat în cadrul DGRFP Ploiești se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul DGRFP Ploiești, ANAF, celelalte instituții aflate în subordinea ANAF, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, inclusiv cu luarea în considerare a sporului de complexitate a muncii de 15%.

(xiii) Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 10.394/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul Casei Naționale de Pensii Publice se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală sau din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive.

(xiv) Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.998/118/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei direcții județene de sănătate publică se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară în cadrul altor direcții județene de sănătate publică din țară, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive.

(xv) Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 681/91/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din administrația centrală, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive.

(xvi) Tribunalul Prahova — Secția I civilă, în Dosarul nr. 5.583/105/2021*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 5 alin. (1) din anexa nr. VI la aceeași lege, stabilirea nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județean Prahova se poate realiza la nivelul maxim al salariului de bază aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul Inspectoratului General al Jandarmeriei Române, iar în caz afirmativ, începând cu ce dată.

(xvii) Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 1.985/99/2024 și nr. 4.389/99/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la principiile reglementate de dispozițiile art. 6 din același act normativ, nivelul de salarizare al funcționarilor publici din cadrul direcțiilor județene de sănătate publică trebuie să se realizeze la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(xviii) Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 59/86/2023*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei case județene de pensii în funcția de consilier juridic și consilier juridic-șef serviciu juridic se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor caselor județene de pensii din țară, cu luarea în considerare a majorărilor salariale referitoare atât la salariul de bază, cât și la sporul de confidențialitate, recunoscut în favoarea persoanelor de comparație în baza unor hotărâri judecătorești definitive.

(xix) Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.641/111/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la principiile prevăzute la art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, art. III din Legea nr. 207/2017 și art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului care desfășoară activitatea într-o administrație județeană a finanțelor publice se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul structurii centrale A.N.A.F. și al tuturor direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară.

(xx) Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 5.452/118/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al inspectorilor antifraudă din cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul direcțiilor regionale ale finanțelor publice: 1) pentru perioada anterioară desființării funcției de inspector antifraudă, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2020, și 2) pentru perioada ulterioară încadrării în funcția publică generală de inspector, prin același act normativ.

(xxi) Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a a civilă, în Dosarul nr. 1.817/90/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului de salarizare pentru personalul nou-încadrat în cadrul instituției Casa Națională de Pensii Publice se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul instituției, prin includerea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare recunoscut altor salariați prin hotărâri judecătorești.

(xxii) Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, în Dosarul nr. 2.022/107/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă reclamantii angajați ai Inspectoratului Teritorial de Muncă Alba pot beneficia, în baza principiului nediscriminării și a principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, de nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare în cadrul aceleiași familii ocupaționale, dar prin raportare la ordonatori principali de credite diferiți.

(xxiii) Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 942/100/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei case județene de Pensii trebuie să se facă la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară (aceleași funcție, grad, gradație) în cadrul unei/unor/tuturor case/caselor județene de pensii din țară, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive.

(xxiv) Tribunalul Iași — Secția I civilă, în Dosarul nr. 5.555/99/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și principiul nediscriminării reglementat de art. 6 lit. b) din aceeași lege impun acordarea tuturor angajaților având funcții și gradații identice din cadrul tuturor oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară din subordinea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară a salariului maxim aflat în plată pentru angajații având aceeași funcție și gradație.

Dacă se prezumă că angajații oficiilor teritoriale de cadastru și publicitate imobiliară din județe diferite, având aceeași funcție și gradație, se găsesc în situații identice, având aceleași atribuții, sau dacă se impune administrarea de probe pentru compararea atribuțiilor acestora, în vederea stabilirii existenței unei situații de discriminare.

Dacă, în demersul stabilirii existenței unei situații de discriminare față de angajații oficiilor teritoriale de cadastru și publicitate imobiliară din alte județe, se impune verificarea aplicării corecte a legilor de salarizare de către acele oficii care au acordat salarii superioare.

Dacă sporul convenit unor persoane aflate în situația reclamantelor (salariate ale unui oficiu pentru cadastru și publicitate imobiliară), pentru condiții vătămătoare de muncă, rămâne cel efectiv încasat, calculat în procent de 15% din salariul de bază aferent lunii decembrie 2018, sau dacă se impune recalcularea lui în ipoteza acordării unor despăgubiri constând în diferența între salariul efectiv încasat și cel maxim aflat în plată la nivel de țară pentru aceeași funcție și gradație.

9. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și obiectele sesizărilor înregistrate ulterior, s-a dispus conexarea acestora în temeiul art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):*

„Principii

Art. 6. — „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...)

Reîncadrarea personalului

Art. 36. — (...) (2) În cazul în care funcția deținută nu se regăsește în prezenta lege, reîncadrarea se face pe una dintre funcțiile prevăzute în anexe.(...)

Aplicarea legii

Art. 38. — (...) (6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite

potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022. (...)

Aplicarea tranzitorie

Art. 39. — (1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată. (...)

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept

Dosarul nr. 2.181/121/2023 al Tribunalului Galați — Secția I civilă

11. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Galați cu nr. 2.181/121/2023, reclamantii au solicitat obligarea pârâtei Administrația Bazinală de Apă Prut-Bârlad la emiterea dispozițiilor de salarizare pentru fiecare membru de sindicat, cuprinzând salariile la nivelul maxim pentru funcții similare din cadrul Administrației Naționale „Apele Române”, și la acordarea de despăgubiri începând cu data de 1 august 2016.

Dosarul nr. 2.678/100/2023 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

12. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Maramureș cu nr. 2.678/100/2023, mai mulți reclamantii au solicitat obligarea pârâtei Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Maramureș la emiterea deciziilor de acordare a drepturilor salariale convenite, la nivelul maxim aflat în plată la nivelul Agenției Județene pentru Plăți și Inspecție Socială Timiș, începând cu data de 1 ianuarie 2019 și în continuare, precum și la plata diferenței dintre veniturile salariale încasate și cele convenite până la zi, corespunzător gradației, pentru fiecare reclamant în parte, actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală de referință la data plății, în conformitate cu art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Dosarul nr. 3.661/86/2022 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal*

13. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 3.661/86/2022, mai mulți reclamantii au chemat în judecată pe pârâtul Inspectoratul Teritorial de Muncă Suceava, solicitând anularea în parte a deciziilor din 2 septembrie 2022 și obligarea acestuia la emiterea unor noi decizii de reîncadrare salarială prin care să se stabilească, începând cu 1 august 2022, salariul de bază și sporurile la nivelul maxim de salarizare pentru funcția identică (aceleași/același funcție/grad/treaptă/gradație), nivel aflat în plată în cadrul tuturor instituțiilor subordonate Inspecției Muncii, precum și la plata diferențelor salariale convenite.

Dosarul nr. 5.440/102/2023 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă

14. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Mureș cu nr. 5.440/102/2023, reclamantul Sindicatul Mureșul din Apele Române, în numele și pe seama membrului de sindicat C.M., a solicitat obligarea pârâtei Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa la stabilirea salariului membrului de sindicat la nivelul maxim aflat în plată pentru funcția similară din cadrul administrațiilor bazinale de apă ale Administrației Naționale „Apele Române”, începând cu 1 august 2016, precum și la plata diferențelor salariale convenite.

Dosarul nr. 2.658/105/2021 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal*

15. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova cu nr. 2.658/105/2021, reclamantul a solicitat obligarea pârâtelor Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Agenția pentru Protecția Mediului Prahova și Agenția pentru Protecția Mediului Buzău la emiterea deciziilor prin care să se stabilească drepturile salariale la același nivel cu cele aflate în plată la nivelul agențiilor de mediu județene, care să includă și drepturile salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, și la plata diferențelor salariale cuvenite, începând cu 8 iunie 2018, potrivit art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Dosarul nr. 478/62/2024 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă

16. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov — Secția I civilă cu nr. 478/62/2024, reclamanta Sindicatul Național „Cartea Funciară” a solicitat obligarea pârâtei Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară la stabilirea, prin ordin, a drepturilor salariale la nivelul maxim de salarizare aflat în plată în cadrul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin raportare la funcțiile similare, precum și la plata diferențelor salariale rezultate, începând cu data de 1 ianuarie 2021.

Dosarul nr. 1.813/111/2024 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal

17. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor cu nr. 1.813/111/2024, reclamantul a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, solicitând instanței să dispună:

a) obligarea pârâtei ca, începând cu luna aprilie 2021 și până la 5 octombrie 2023, să procedeze la calcularea și acordarea salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF), precum și la nivelul maxim stabilit pentru celelalte instituții subordonate ANAF, în care se vor identifica salariile aflate în plată mai mari decât salariul reclamantului pentru aceleași funcție, grad, treaptă, gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărârile judecătorești definitive;

b) obligarea pârâtei la recalcularea și achitarea diferențelor de drepturi salariale începând cu luna aprilie 2021 și până la 5 octombrie 2023;

c) obligarea pârâtei la stabilirea și acordarea sporului pentru condiții vătămătoare/periculoase și a sporului de confidențialitate în procent de 15% din salariul de bază.

Dosarul nr. 2.232/111/2024 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal

18. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor cu nr. 2.232/111/2024, reclamantul Sindicatul Finanțe Bihor, în numele membrului de sindicat, a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, solicitând instanței să dispună:

a) obligarea pârâtei, începând cu 7 iunie 2021, la calcularea, acordarea și punerea în plată a salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și la nivelul maxim stabilit pentru celelalte instituții subordonate, pentru aceleași funcție, grad, treaptă, gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărârile judecătorești definitive;

b) obligarea pârâtei la recalcularea și achitarea diferențelor salariale începând cu luna aprilie 2021;

c) obligarea pârâtei la stabilirea și acordarea sporului pentru condiții vătămătoare/periculoase și a sporului de confidențialitate în procent de 15% din salariul de bază.

Dosarul nr. 2.415/111/2023 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal

19. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor cu nr. 2.415/111/2023, mai mulți reclamânți au solicitat obligarea pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală la calcularea și plata către reclamânți, pentru ultimii trei ani anteriori formulării

acțiunii și în continuare, pe durata raportului de funcție publică, a diferenței dintre salariul achitat și cel cuvenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcțiile similare aflate în plată în cadrul ANAF, pentru aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor drepturilor bănești obținute prin hotărâri judecătorești, precum și la emiterea deciziei de stabilire a drepturilor salariale la același nivel maxim în plată cu cel al colegilor care beneficiază de drepturi salariale recunoscute inclusiv prin hotărâri judecătorești.

Dosarul nr. 1.669/111/2024 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal

20. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor cu nr. 1.669/111/2024, reclamantul Sindicatul Finanțe Bihor, în numele și pentru membrul de sindicat, a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, solicitând instanței să dispună:

a) obligarea pârâtei la calcularea și acordarea salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și la nivelul maxim stabilit pentru celelalte instituții subordonate pentru aceleași funcție, grad, treaptă, gradație, începând cu 9 aprilie 2021, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărârile judecătorești definitive;

b) obligarea pârâtei la recalcularea și achitarea diferențelor salariale începând cu luna aprilie 2021;

c) obligarea pârâtei la stabilirea și acordarea sporului pentru condiții vătămătoare/periculoase și a sporului de confidențialitate în procent de 15% din salariul de bază.

Dosarul nr. 1.417/111/2020 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal

21. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor cu nr. 1.417/111/2020, reclamantul a chemat în judecată pe pârâta Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția Pentru Agricultură Județeană Bihor, solicitând instanței să dispună anularea Deciziei nr. x din 27 martie 2020 și obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii, cu aplicarea art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la data împlinirii perioadei de vechime în muncă, respectiv 1 aprilie 2020, precum și la plata drepturilor salariale în mod retroactiv, începând cu aceeași dată.

Dosarul nr. 1.796/117/2023 al Tribunalului Harghita — Secția civilă*

22. Prin Cererea înregistrată inițial pe rolul Tribunalului Cluj și, în urma declinării, pe rolul Tribunalului Harghita cu nr. 1.796/117/2023, reclamantul Sindicatul Național Solidaritatea, în numele membrilor de sindicat, a solicitat obligarea pârâtelor direcțiile generale regionale ale finanțelor publice Cluj, Brașov, Ploiești, București, Iași, Timișoara, Craiova, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Ministerul de Finanțe și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili la calcularea, stabilirea și acordarea salariului de bază, nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul pârâtelor, pentru aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, începând cu 15 octombrie 2019.

Dosarul nr. 4.470/111/2017 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal

23. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor cu nr. 4.470/111/2017, reclamantul Sindicatul Funcționarilor Publici din primăriile comunale „Șansa”, în numele membrilor de sindicat, a solicitat obligarea pârâtelor comuna Sârbi și primarul comunei Sârbi la stabilirea și calcularea salariilor de bază ale reclamantilor la nivelul maxim corespunzător salariilor de bază ale angajaților care au aceeași funcție și vechime/grad/treaptă din alte unități administrativ-teritoriale, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite, aferente lunilor ianuarie-iulie 2017.

Dosarul nr. 1.423/85/2024 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă

24. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Sibiu cu nr. 1.423/85/2024, reclamantii au solicitat obligarea pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sibiu la stabilirea salariului de bază al reclamantilor la nivelul maxim aflat în plată în cadrul instituției pentru funcții similare și la plata diferențelor salariale cuvenite, începând cu 1 iunie 2021.

Dosarul nr. 1.999/118/2024 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal

25. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 1.999/118/2024, mai mulți reclamanti, prin Sindicatul Național *Forța Legii*, au chemat în judecată pe pârâtii Consiliul Județean Constanța și președintele Consiliului Județean Constanța, solicitând instanței să dispună:

a) anularea art. 1 din dispozițiile din 19 ianuarie 2024, emise de președintele Consiliului Județean Constanța, cu privire la stabilirea salariului de bază;

b) obligarea pârâților la stabilirea salariului de bază al reclamantilor la nivelul maxim de salarizare existent în plată, utilizat pentru funcții similare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, existent la nivelul Consiliului Județean Dâmbovița;

c) obligarea pârâților la plata diferențelor salariale cuvenite.

Dosarul nr. 10.394/3/2024 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal

26. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal cu nr. 10.394/3/2024, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei Casa Națională de Pensii Publice să emită un nou ordin de salarizare începând cu 30 ianuarie 2024, prin care să fie stabilite drepturile salariale ale reclamantei la nivelul maxim pentru funcția șef serviciu grad II din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, precum și la plata diferențelor salariale rezultate din recalculare.

Dosarul nr. 2.117/120/2023 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal

27. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal cu nr. 1.901/120/2021, reclamantul Sindicatul Național Finanțe Publice — *SindFISC*, în numele membrilor de sindicat, a solicitat obligarea pârâtei la calcularea și plata diferenței dintre salariul de bază achitat și salariul de bază cuvenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Ploiești, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF), precum și la nivelul maxim stabilit în celelalte instituții aflate în subordinea ANAF, pentru aceeași/aceleși funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, începând cu 26 aprilie 2018.

Dosarul nr. 2.998/118/2024 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal

28. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 2.998/118/2024, reclamanta, prin Sindicatul Național *Forța Legii*, a chemat în judecată pe pârâta Direcția de Sănătate Publică Constanța, solicitând instanței să dispună:

a) anularea art. 1 din Dispoziția din 4 martie 2024;

b) obligarea pârâtei la stabilirea salariului de bază al reclamantei la nivelul maxim de salarizare existent în plată, utilizat pentru aceleși funcții similare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, existent la nivelul caselor județene de asigurări de sănătate;

c) obligarea pârâților la plata diferențelor salariale, începând cu luna ianuarie 2024 și până la data plății.

Dosarul nr. 681/91/2024 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal

29. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea cu nr. 681/91/2024, Sindicatul *PROSAL*, în numele membrilor de sindicat, a solicitat obligarea pârâtei Inspectoratul Teritorial de Muncă Vrancea la stabilirea salariilor de bază ale reclamantilor la nivelul maxim de salarizare din cadrul administrației centrale.

Dosarul nr. 5.583/105/2021 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă*

30. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova cu nr. 5.583/105/2021, reclamantii au solicitat obligarea pârâtului Inspectoratul de Jandarmi Județean Prahova la recalcularea drepturilor salariale ale reclamantilor prin raportare la nivelul maxim al acestor drepturi salariale acordate pentru aceleași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii și de desfășurare a activității, din cadrul instituțiilor pârâtului, pentru perioada ultimilor trei ani anterior sesizării instanței și până la data încetării raporturilor de serviciu, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite.

Dosarul nr. 1.985/99/2024 al Tribunalului Iași — Secția II civilă, contencios administrativ și fiscal

31. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași cu nr. 1.985/99/2024, reclamantul, prin Sindicatul Național *„Forța Legii”*, a chemat în judecată pe pârâta Direcția de Sănătate Publică Iași, solicitând instanței să dispună:

a) anularea Dispoziției din 12 februarie 2024 privind stabilirea salariului de bază;

b) obligarea pârâtei să stabilească salariul de bază al reclamantului la nivelul maxim de salarizare existent în plată, utilizat pentru funcții similare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, existent la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

c) obligarea pârâtei la plata diferențelor salariale cuvenite.

Dosarul nr. 4.389/99/2024 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal

32. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași cu nr. 4.389/99/2024, mai mulți reclamanti au solicitat obligarea pârâtei Direcția de Sănătate Publică Iași să stabilească salariul de bază al reclamantilor la nivelul maxim de salarizare existent în plată, utilizat pentru aceleși funcții similare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, existent la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite, începând cu luna ianuarie 2024.

Dosarul nr. 59/86/2023 al Tribunalului Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal*

33. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava cu nr. 59/86/2023, reclamantii au solicitat obligarea pârâtei Casa Județeană de Pensii Suceava la stabilirea drepturilor salariale ale reclamantilor, inclusiv sporul de confidențialitate în procent de 15% aplicat la salariul de bază, la nivel maxim în plată pentru funcția publică de consilier juridic din cadrul Casei Județene de Pensii Giurgiu, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite începând cu 9 ianuarie 2020.

Dosarul nr. 3.641/111/2022 al Curții de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal

34. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor cu nr. 3.641/111/2022, mai mulți reclamanti au solicitat obligarea pârâtelor Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca și Agenția Națională de Administrare Fiscală la acordarea salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată în cadrul ANAF, respectiv cel stabilit pentru celelalte instituții subordonate ANAF pentru aceleși funcție, grad, treaptă, gradație, a sporului pentru condiții vătămătoare/periculoase și a sporului de confidențialitate, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, precum și la plata diferențelor salariale cuvenite, începând cu 1 ianuarie 2019.

Dosarul nr. 5.452/118/2021 al Curții de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal

35. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 5.452/118/2021, reclamantul Sindicatul Național Finanțe Publice — *Sindfisc*, în numele membrilor de sindicat, a solicitat obligarea pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală la salarizarea membrilor de sindicat la nivelul maxim aflat în plată în cadrul acesteia, pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții similare, și la plata diferențelor salariale convenite pentru ultimii 3 ani anteriori introducerii acțiunii și pentru viitor.

Dosarul nr. 1.817/90/2024 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă

36. Prin Cererea înregistrată la Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă cu nr. 1.817/90/2024, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei Casa Națională de Pensii Publice la egalizarea drepturilor salariale prin acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare la nivelul maxim aflat în plată pentru funcții similare de care beneficiază alți funcționari publici încadrați în aceleași funcție, clasă și grad/gradație în cadrul pârâtei, precum și la plata diferențelor salariale convenite.

Dosarul nr. 2.022/107/2024 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență

37. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Alba cu nr. 2.022/107/2024, reclamantul a solicitat obligarea Inspectoratului Teritorial de Muncă Alba la acordarea drepturilor salariale la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată la nivelul funcțiilor publice din cadrul serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, precum și la acordarea diferențelor salariale convenite, începând cu 12 aprilie 2021 și până la 31 decembrie 2023.

Dosarul nr. 942/100/2023 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

38. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Maramureș, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei Casa de Pensii a Municipiului București la acordarea drepturilor salariale la nivelul maxim aflat în plată din cadrul caselor județene de pensii publice și la plata diferențelor salariale convenite pentru perioada cuprinsă între 15 august 2016 și 1 iunie 2021.

Dosarul nr. 5.555/99/2022 al Tribunalului Iași — Secția I civilă

39. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția I civilă cu nr. 5.555/99/2022, reclamanta a chemat în judecată pe pârâții Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Iași și Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, solicitând instanței să dispună obligarea pârâților să identifice, să stabilească și să plătească salariul de bază brut către reclamantă, stabilit la nivelul maxim corespunzător funcției de asistent registrator principal gradul IA, gradația 5, în cadrul aceleiași familii ocupaționale și categorii profesionale, inclusiv sporurile, adaosurile și celelalte drepturi de natură salarială.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

40. Instanțele de trimitere au apreciat că sesizările prelabile îndeplinesc condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024. În acest sens au menționat faptul că sesizările au fost formulate în procese privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice. Au mai arătat că de lămurirea chestiunilor de drept invocate depinde soluționarea pe fond a cauzelor și că instanța supremă nu a statuat asupra acestor chestiuni, care nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

41. Suplimentar, *Tribunalul Maramureș* a arătat că, deși chestiunea de drept invocată în Dosarul nr. 2.678/100/2023 nu este nouă și nici de o complexitate deosebită, se impune sesizarea instanței supreme în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care instituie obligativitatea sesizării.

42. De asemenea, *tribunalele Alba, Brașov, Vâlcea și Curtea de Apel Ploiești* au apreciat că, de vreme ce sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul evaluarea dificultății chestiunii de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

43. Părțile au exprimat opinii conforme cu susținerile și apărările formulate în dosarele în care s-a dispus sesizarea instanței supreme.

VI. Punctele de vedere ale completurilor care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

44. *Tribunalul Galați* a apreciat că Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se aplică *mutatis mutandis* și sub imperiul Legii-cadru nr. 153/2017, astfel încât egalizarea drepturilor salariale între persoanele care ocupă funcții similare se poate realiza, în cadrul instituțiilor sau autorităților publice, la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar.

45. *Tribunalul Maramureș* a considerat că, pentru stabilirea unui nivel maxim de salarizare în cadrul mai multor instituții sau autorități publice, art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 impune ca acele entități să se afle în subordinea unui ordonator de credite comun, să aibă același scop, să îndeplinească aceleași funcții și aceleași atribuții și să se situeze la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar.

46. *Curtea de Apel Suceava* a apreciat că, deși la baza acordării drepturilor salariale de comparație stă o hotărâre judecătorească definitivă, analiza condiției similarității impune observarea naturii și caracterului dreptului acordat, care nu trebuie să fie edictat cu titlu particular, pentru a opera egalizarea la nivelul maxim.

47. *Curtea de Apel Târgu Mureș* a apreciat că dispozițiile art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2017 și ale art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 impun obligația stabilirii salariului de bază la nivelul maxim, inclusiv pentru salariații instituțiilor finanțate din venituri proprii, respectiv administrațiile bazinale de apă din subordinea Administrației Naționale „Apele Române”. Obligația respectării bugetului aprobat nu se opune stabilirii salariului la nivel maxim, angajatorul trebuind să includă în cheltuielile de personal sumele convenite salariaților, conform art. 3 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017.

48. *Tribunalul Brașov* a apreciat că, în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază trebuie stabilit la nivelul maxim aflat în plată în cadrul acestor instituții/autorități.

49. *Tribunalul Sibiu și Curtea de Apel Ploiești* au apreciat că egalizarea drepturilor salariale între persoanele care ocupă funcții similare se poate realiza în cadrul instituțiilor sau autorităților publice, la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, inclusiv sub imperiul Legii-cadru nr. 153/2017.

50. *Tribunalul Constanța* a apreciat că stabilirea nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul unui consiliu județean nu se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară în cadrul altor consilii județene din țară, nefiind îndeplinită cerința ca instituțiile publice să se afle „în subordinea aceluiași ordonator de credite”, conform art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 (sesizarea formulată în Dosarul nr. 1.999/118/2024).

51. *Tribunalul București* a apreciat că nu există o identitate/corespondență între Casa Națională de Pensii Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa

Națională de Asigurări de Sănătate, sub aspectul scopului, funcțiilor și atribuțiilor personalului încadrat în aceste instituții.

52. *Tribunalul Constanța* a considerat că salariul reclamantei nu poate fi stabilit prin raportare la acei funcționari din cadrul altei direcții județene de sănătate publică, cât timp nu este îndeplinită cerința de a se afla în subordinea aceluiași ordonator de credite (sesizarea formulată în Dosarul nr. 2.998/118/2024).

53. *Tribunalul Iași* a apreciat că nu poate opera egalizarea la nivelul maxim aflat în plată între personalul din cadrul direcției de sănătate publică și cel care ocupă funcții similare din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, întrucât diferă competențele și atribuțiile acestora.

54. *Curtea de Apel Suceava* a apreciat că numai nivelul salariului de bază se poate stabili la nivelul maxim aflat în plată, nu însă și nivelul sporurilor care fac parte din salariul brut lunar (sesizarea formulată în Dosarul nr. 59/86/2023*).

55. *Curtea de Apel Oradea* a apreciat că stabilirea nivelului maxim de salarizare a personalului care desfășoară activitatea într-o administrație județeană a finanțelor publice se va face la nivelul maxim de salarizare aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul structurii centrale a ANAF și a tuturor direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară.

56. *Tribunalul Vâlcea* a apreciat că stabilirea nivelului de salarizare pentru personalul nou-încadrat în cadrul Casei Naționale de Pensii Publice se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul instituției, cu includerea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare recunoscut altor salariați prin hotărâri judecătorești.

57. *Tribunalul Alba* a apreciat că, în ipoteza în care funcțiile se exercită în cadrul unor ordonatori de credite aflați în familii ocupaționale diferite, principiile egalității și legalității nu impun stabilirea unui nivel unic, maxim, de salarizare, lipsind condiția unei funcții similare care să justifice o atare soluție.

58. *Tribunalul Iași* a apreciat că simpla diferențiere salarială între angajați ai oficiilor teritoriale județene, având aceeași funcție și gradație, dă naștere automat la dreptul angajatului dezavantajat de a fi salarizat similar, fără ca cercetarea judecătorească să presupună un examen al atribuțiilor fiecărui angajat în parte (sesizarea formulată în Dosarul nr. 5.555/99/2022).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

59. Din răspunsurile transmise de către instanțele judecătorești consultate au rezultat mai multe opinii.

60. Astfel, într-o opinie majoritară s-a apreciat că stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul unei administrații bazinale de apă din cadrul Administrației Naționale „Apele Române” se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor administrațiilor bazinale din subordinea Administrației Naționale „Apele Române”.

61. Într-o opinie minoritară s-a apreciat că stabilirea nivelului maxim de salarizare a personalului încadrat în cadrul unei administrații bazinale de apă din cadrul Administrației Naționale „Apele Române” nu se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor administrațiilor bazinale din subordinea Administrației Naționale „Apele Române”.

62. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept care formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

63. Prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată, constatând că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015

privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale, reținând că: nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale. Hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11%, acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat).

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

64. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate mai multe decizii care prezintă relevanță cu privire la soluționarea sesizărilor conexe.

65. Prin Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis în parte sesizarea și, în interpretarea și aplicarea art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, a stabilit că punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.

66. Prin Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”

67. Prin Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: în interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1), raportat la art. 31 alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.

68. Prin Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în categoria „personalului numit/încadrat”, la care se referă prevederile art. 39 alin. (4), raportate la cele ale art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017.

69. Prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, a stabilit că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

70. Prin Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII, anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017, la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.

71. Prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, a statuat că, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare, nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive, prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept.

X. Raportul asupra chestiunilor de drept

72. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile sunt inadmisibile, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

73. Având în vedere numărul semnificativ al sesizărilor conexe în prezentul dosar, instanța supremă găsește de cuviință să facă anumite precizări prealabile cu privire la demersurile și măsurile ce trebuie întreprinse de către instanțele investite cu soluționarea unor cauze similare celor în care s-a dispus o sesizare în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Astfel, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din actul normativ citat, cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, *vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept*. Așadar, spre deosebire de sesizările formulate în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în cazul cărora este reglementată numai *posibilitatea* instanțelor investite cu soluționarea unor cauze similare de a dispune suspendarea până la soluționarea sesizării prealabile, în cazul sesizărilor formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, suspendarea cauzelor similare este *obligatorie*. De altfel, art. 2 alin. (2) din același act normativ prevede că, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Trebuie remarcat că, potrivit textului legal, *președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe*. Aceste dispoziții edictate de către legiuitorul delegat au menirea de a evita sesizarea repetitivă a instanței supreme cu dezlegarea aceluiași chestiuni de drept și/sau a unor chestiuni de drept cvasisimilare, respectarea cu strictețe a acestor prevederi de către instanțele

judecătorești investite cu soluționarea cauzelor care se circumscriu domeniului de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impunându-se în virtutea caracterului lor special și derogatoriu.

74. Temeiul sesizărilor conexe este reprezentat de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată de dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

75. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar, în conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, „prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

76. Astfel, conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

77. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrișă domeniului de aplicare a art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

78. Verificând îndeplinirea cumulativă a acestor condiții de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că procesele în care au fost formulate sesizările conexe au ca obiect atât stabilirea drepturilor salariale ale reclamanților (funcționari publici, funcționari cu statut special și alte categorii de personal din cadrul instituțiilor publice), prin alinierea la nivelul maxim rezultat din includerea în salariul de bază a unor majorări salariale și acordarea unor sporuri recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive altor salariați cu funcții similare, cât și obligarea la plata diferențelor salariale cuvenite.

79. Se confirmă deci împrejurarea că pretențiile deduse judecării în respectivele cauze se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

80. Cauzele în care au fost formulate sesizările conexe se află în curs de soluționare, fie în primă instanță, fie în căile de atac (apel sau recurs), pe rolul unor completuri de judecată specializate în materia conflictelor de muncă și asigurărilor sociale, respectiv în materia contenciosului administrativ și fiscal, pe rolul tribunalelor/curților de apel nominalizate în capitolele introductive ale prezentei decizii.

81. Ca atare, primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite.

82. În ceea ce privește *condiția existenței unei chestiuni de drept* de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, într-o jurisprudență constantă, instanța supremă a subliniat că această cerință instituie o dublă condiționare: pe de o parte, trebuie să existe o chestiune de drept veritabilă și, pe de altă parte, trebuie să fie stabilită dependența necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond (Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, și Decizia nr. 96 din 25 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 16 ianuarie 2025).

83. Cu referire la primul aspect, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant faptul că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

84. Astfel, pentru a exista o chestiune de drept veritabilă, trebuie ca norma de drept disputată să fie susceptibilă a constitui izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al unei practici judiciare neunitare, cât timp scopul procedurilor de unificare este tocmai evitarea acestora.

85. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate este de actualitate și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept” (Decizia nr. 61 din 28 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 18 decembrie 2024, Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024, Decizia nr. 89 din 25 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1291 din 20 decembrie 2024).

86. Ca atare, rămân valabile statuările obligatorii, conturate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sesizat în temeiul art. 519-521 din Codul de procedură civilă, prin care s-a stabilit faptul că nu se verifică *condiția dificultății chestiunii de drept*, în următoarele cazuri: (i) claritatea normei, când aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate; (ii) când se solicită instanței supreme determinarea chiar a normei juridice aplicabile unui raport juridic, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată; (iii) când chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, *din hotărârile cercetate rezultând că normele de drept în discuție au primit, într-o majoritate covârșitoare, aceeași interpretare*; (iv) când, pe calea hotărârii prealabile, se solicită completarea legii; (v) *când se solicită lămurirea unor aspecte ce se regăsesc tranșate în jurisprudența constantă și clară a Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții Constituționale ori a Înaltei Curți de Casație și Justiție* (Decizia nr. 70 din 11 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1275 din 18 decembrie 2024).

87. Așadar, evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi disociată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale suficiente repere interpretative — inclusiv prin considerentele cu caracter de principiu —, pentru soluționarea cauzelor cu care au fost învestite. Mai precis, chiar și în ipoteza adoptării unor soluții de inadmisibilitate, aceste decizii „beneficiază, ca orice act jurisdicțional, de efectul autorității de lucru judecat atașat considerentelor care sprijină și explicitează soluția inadmisibilității sesizării” (Decizia nr. 2 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 aprilie 2021, paragraful 39).

88. Procedând la verificarea acestei condiții de admisibilitate, se constată că întrebările adresate instanței supreme au un conținut cvasisimilar, ce vizează, în esență, chestiunea de drept referitoare la egalizarea salariului la nivelul maxim aflat în plată, cu luarea sau neluarea în considerare a majorărilor și/sau a sporurilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive pentru funcții similare din cadrul: aceleiași autorități/instituții publice; altei autorități/instituții publice similare din țară; altei autorități/instituții din cadrul aceleiași familii ocupaționale; autorităților/instituțiilor publice centrale.

89. Un alt element comun al sesizărilor conexe este reprezentat de textele de lege a căror interpretare se solicită de către instanțele de trimitere, respectiv cele ale art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează principiile egalității și nediscriminării, precum și cele ale art. 39 alin. (1) și (4), amplasate în partea generală a Legii-cadru nr. 153/2017.

90. Examenul atent al deciziilor interpretative pronunțate în mecanismele de unificare a practicii judiciare în legătură cu chestiuni de drept similare relevă împrejurarea că instanța supremă a oferit deja suficiente repere pentru interpretarea și aplicarea unitară a normelor legale în discuție, care se impun a fi respectate și valorificate, *mutatis mutandis*, de către instanțele de trimitere în cauzele cu care acestea au fost învestite, aplicarea concretă și efectivă a legii constituind, în afara oricăror ambivalențe, atributul constituțional exclusiv al acestora din urmă.

91. Astfel, prin Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit, în interpretarea și aplicarea art. 2, raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, că punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.

92. Ulterior, prin Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: în interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național. În considerentul de la paragraful 123 din această decizie s-a reținut faptul că legiuitorul impune, în ceea ce privește stabilirea unui nivel maxim de salarizare la nivelul mai multor instituții sau autorități publice, ca acele entități să se afle în subordinea unui ordonator de credite comun, să aibă același scop, să îndeplinească aceleași funcții și atribuții, să se situeze la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, condiții care trebuie să fie îndeplinite cumulativ.

93. De asemenea, prin Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că: în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, în categoria „personalului numit/încadrat”, la care se referă prevederile art. 39 alin. (4), raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017. În considerentul de la paragraful 105 s-a reținut că dispozițiile art. 39 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt aplicabile în situația în care există salariați în cadrul autorităților/instituțiilor publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, astfel încât în aceste situații nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate. Noțiunea de *funcție similară*, prevăzută de alin. (1) al art. 39, este cea definită de art. 7 lit. g) din aceeași lege, după cum urmează: „funcția similară reprezintă o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă”.

94. Totodată, prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale. În considerentele de la paragraful 82 s-a reținut că, atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază, prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări.

95. De asemenea, prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, că la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept. În considerentele de la paragrafele 118 și 124 din această decizie s-a reținut că: principiul legalității trebuie să fie avut în vedere în egală măsură cu principiile egalității și nediscriminării la momentul solicitării egalizării salariilor cu cele stabilite prin hotărâri judecătorești, astfel încât fiecare dintre ele condiționează admiterea cererii — firește, dacă acțiunea are ca obiect egalizarea, și nu exclusiv aplicarea normei ce reglementează dreptul salarial în discuție. Astfel, dacă s-a statuat că persoanele care nu se găsesc în situația premisă a unei dispoziții legale nu pot beneficia de aceasta chiar dacă

invocă hotărâri judecătorești pronunțate în beneficiul unor persoane aflate în situație similară sau identică, principiul egalității neputând opera în favoarea lor împotriva sensului și scopului normei, cu atât mai mult aceste persoane nu se pot prevala de existența unor atari hotărâri judecătorești pentru a obține un drept salarial cu privire la care s-a statuat cu caracter obligatoriu în sens contrar, printr-o decizie pronunțată în cadrul unui instrument de unificare a practicii.

96. Prin urmare, există dezlegări anterioare date de Înalta Curte de Casație și Justiție prin hotărâri obligatorii, care se constituie în suficiente repere de interpretare, utile instanțelor de trimitere în soluționarea cauzelor deduse judecății.

97. Instanța supremă reiterează împrejurarea că revine instanțelor investite cu soluționarea respectivelor cauze atribuția jurisdicțională de a verifica și respecta jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiilor deduse judecății (Decizia nr. 82 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 28 ianuarie 2025, și Decizia nr. 96 din 25 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 16 ianuarie 2025).

98. Astfel, nu poate fi transferat instanței supreme atributul de a aprecia dacă o decizie pronunțată de aceasta pe calea unui mecanism de unificare jurisprudențială, care a vizat un alt aspect, are sau nu aplicabilitate într-o speță concretă, precum și pe acela de a explicita încă o dată decizia pronunțată anterior, întrucât instanța de sesizare nu poate decela dacă acel raționament este aplicabil sau nu pricinii cu care aceasta a fost investită. De altfel, în procedura dezlegării unei chestiuni de drept, rolul instanței supreme rămâne unul extraordinar, iar materializarea acestuia nu poate fi concepută prin compilarea unor dezlegări obligatorii anterioare — utilizate ca premise —, cu consecința unei statuări redundante.

99. În acest context, instanța supremă reafirmă faptul că rolul și funcția mecanismelor de unificare a practicii judiciare nu vor fi mai energic asigurate prin pronunțarea repetată, în interpretarea și aplicarea unor texte de lege diferite, dar care conțin, în realitate, una și aceeași problemă de drept, întrucât existența unei hotărâri prealabile trebuie văzută nu doar ca un argument cu forță obligatorie, cu care sunt înzestrate dezlegările sale prin efectul prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, ci, mai ales, ca o sursă ori ca un instrument util instanțelor de judecată în procesul de aplicare a legii, prin soluțiile pe care le oferă atât unei probleme de drept punctuale, cât și altora identice ori similare, chiar încorporate în alte texte de lege decât cele care au constituit obiectul sesizării (Decizia nr. 106 din 9 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 21 ianuarie 2025).

100. Mai mult, inadmisibilitatea sesizărilor conexe este dedusă inclusiv din Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept ce au vizat interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) și art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu referire la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare prin includerea unor drepturi salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive, reținându-se că întrebarea dacă la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată se poate ține seama de majorările salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive altor salariați care prestează aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice a mai fost adresată Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Pe calea mai multor interpretări de principiu menite să asigure practica judiciară unitară și previzibilă, jurisprudența recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție a oferit reperele concrete de interpretare a dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) și ale art. 6 din Legea-cadru

nr. 153/2017, prevederi legale în legătură cu care instanțele de trimitere solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile.

101. În același timp, este în afara oricăror ambivalențe și incidența în cadrul prezentei analize a prevederilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care statuează în sensul că încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată; acesta este ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări diferite în practica judiciară.

102. Această exigență legală, subsumată condiției privind incidența unei chestiuni de drept veritabile, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra *diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină*, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

103. Ca atare, din încheierea de sesizare trebuie să rezulte atât chestiunea de drept supusă lămuririi, cât și *dificultatea lămuririi acesteia, prin prezentarea posibilelor interpretări diferite a respectivei probleme de drept*.

104. Or, această exigență nu a fost respectată de către instanțele de sesizare, care nu au prezentat posibilele interpretări diferite date dispozițiilor legale incidente, de natură a conduce la apariția unor orientări jurisprudențiale divergente.

105. Mai mult decât atât, unele instanțe au apreciat că nu se mai impune evaluarea cerinței dificultății chestiunii de drept din moment ce sesizarea instanței supreme este obligatorie, fără a realiza o circumstanțiere a măsurii procedurale de întrerupere a cursului judecății.

106. Or, art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 stabilește în sarcina titularului sesizării inclusiv obligația de „verificare”, în sensul de efectuare a unei analize prealabile a condițiilor de admisibilitate a sesizării, printre care figurează și cea a existenței unei chestiuni de drept veritabile, care prezintă un grad ridicat de dificultate. Nu în ultimul rând, trebuie subliniat faptul că, din perspectiva scopului declarat al actului normativ citat, dificultatea se impune în mod necesar și obligatoriu a fi apreciată prin prisma aspectului ca respectiva problemă disputată să înglobeze potențialul generării unei jurisprudențe divergente la nivel național, risc evident înlăturat în ipoteza în care instanța supremă a intervenit deja, în repetate rânduri, tranșând diferite fațete circumscrise chestiunii de drept repuse în discuție.

107. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte va conchide în sensul că mecanismul proactiv al unificării jurisprudențiale prin intermediul hotărârii prealabile nu poate fi declanșat, impunându-se respingerea sesizărilor conexe, ca inadmisibile.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Galați — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.181/121/2023, de Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.678/100/2023, de Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.661/86/2022*, de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.440/102/2023, de Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.658/105/2021*, de Tribunalul Brașov — Secția I civilă în Dosarul nr. 478/62/2024, de Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 1.813/111/2024, nr. 2.232/111/2024, nr. 2.415/111/2023, nr. 1.669/111/2024, nr. 1.417/111/2020 și nr. 4.470/111/2017, de Tribunalul Harghita — Secția civilă în Dosarul nr. 1.796/117/2023*, de Tribunalul Sibiu — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.423/85/2024, de Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 1.999/118/2024 și nr. 2.998/118/2024, de Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.117/120/2023, de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 10.394/3/2024, de Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 681/91/2024, de Tribunalul Prahova — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.583/105/2021*, de Tribunalul Iași — Secția II civilă, contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 1.985/99/2024 și nr. 4.389/99/2024, de Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 59/86/2023*, de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.641/111/2022, de Curtea de Apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 5.452/118/2021, de Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 1.817/90/2024, de Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență în Dosarul nr. 2.022/107/2024, de Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 942/100/2023 și de Tribunalul Iași — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.555/99/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea și aplicarea art. 6 lit. b) și c) și a art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, principiile egalității și nediscriminării pot fi invocate pentru egalizarea salariului la nivelul maxim aflat în plată, cu luarea sau neluarea în considerare a majorărilor și/sau sporurilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, pentru funcții similare din cadrul: aceleiași autorități/instituții publice; altei autorități/instituții publice similare din țară; altei autorități/instituții publice din cadrul aceleiași familii ocupaționale; autorităților/instituțiilor publice centrale.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

